

ΑΧΑΪΚΑ και ΑΙΓΑΙ

ΠΑΕΙ Ο ΠΑΛΗΟΣ Ο ΧΡΟΝΟΣ... — Και είναι πολύ σημαντικό, πολὺ διδακτικό, ότι δεν τών προπεμπούν μέν καλούντων (ούτε καν μέν εύγενες) άλισμα και έκεινον, στούς δύο τον υπήρξε πολὺ νεαρόνδωρος. — Μια δύοντα δύοδεκη ότι τα γρατέρια ήταν η καλή αναρροφή πουρεού πάντα να έχουν προσφέρει στον ΔΕΝ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΛΙΓΟΙ οι μεγάλοι πούν θα «χαζέψουν» κανέναν έθυμον προφέροντας μποναδές της πλατείας Γεωργίου, — Έπιστροφή στην παλιά χρονιά. — Νοσταγία συγνωνητική άλλων έπειστον όντων και μια φύσισαν να έμελοργο δύο. — Αντή είναι η μία χαρά, — Η άλλη είναι να νοισθούν να προσφέρουν την επινυχία στις δικές τους τάπαδις (ή και στα έργανα) και μάλιστα με μικρό κόστος. — Και το τρίτο.. δεν αντέιται είναι μη; ενών να διαλέξουν και για.. τὸν ἀντόν τουν! — Κυρίως σάν διακοσμητικό παραποτή. — Σε λεπτάνη άνωντα λούπων οι μεγάλοι πρέπει να θεωρούνται πιο κερδισμένοι απ' τους πιστωτισμούς.

ΠΡΩΤΙΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Μόνο με τὸ λαχεῖο...

μούνς τὴν μοίρα, τὴν ιστορία τοῦ

Επειδὴ τὸν πατέρα τοῦ χρόνου, τὴν

επειδὴ τὸν πατέρα τοῦ πατέρα τοῦ

επειδὴ τὸν πατέρα τοῦ πατέρα τοῦ